

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Lavrentii Archiepiscopi Dublinensis: Ex ea quæ exstat apud V. P. Laur. Sur. Relatus est in numerum Sanctorum, ab Honorio, eius nominis tertio, Romanorum Pontifice: anno eius Pontificatûs 30; ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Translatio
reliquiarum
eius.*

autem 1357.7. Calend. Iulij translatum fuit vi-
ri sancti corpus in eam maioris templi subter-
raneanam partem, vbi in marmoreo tumulo cõ-
positum quiescit: præter pauca quædam ossa,
in priore sepulchro relicta, & præter caput,
quod tabernaculo conditum, in ipsius maioris
templi sacrario custoditur.

*Vide Notat.
C. Baron. in
Martyr.
Rom.*

VITA S. LAURENTII ARCHIEPIS-
COPi Dublinensis: Ex ea qua exstat apud V. P.
Laur. Sur. Relatus est in numerum Sanctorum,
ab Honorio, eius nominis tertio, Romanorum
Pontifice: anno eius Pontificatus 10; qui fuit Do-
minici natalis 12.26. iuxta Chron. Genebrardi.

14. Noué.
*Patris &
parètes eius.*

PONTIFEX Laurècius, Deo hominibus
que dilectus, in insula Hybernia claris in pri-
mis natalibus oriundus, patrem habuit Mau-
ricium, matrem Inianobrem, latino sermone,
principis filiam dictam. Et quidem pater tanta
animi generositate claruit, ut non modica Hy-
berniæ pars, quæ Lagènia dicitur, eius ditioni
cesserit. His alijsque rebus felix, subito in maxi-
mum Dermitij Regis incidit odium; cuius ani-
mum ira & furore incensum ut placaret, è qua-
tuor filiis, quos moribus & eruditione ornatissi-
mos habebat, Laurentium ei natu minimum pa-
cis obsidè dedit. At Rex inhumanus effera cru-
delitate puerum excipiens, vinctum eum in ter-
ram sterilem & inhabitabilem deportari iussit;
vbi squalore & extrema inopia confectus, iam
ià mortis discrimen subire parabat. Quod simu-
lac pater intellexit, sine mora cõprehensos duo-
decim Regis Dermitij milites morte acerbissi-
ma se delecturum minatus est, ni protinus filium
è misc.

*Laurentius
puer Regi
Dermitij
obies datur.*

è miseranda seruitute in libertatem restitue-
ret. In audiens Rex puerum non quidem patri,
sed cuidam episcopo Glindalacensi tradidit; *Liberatur.*
qui eum suo sacellano fouendum nutriendum-
que commisit. Sacellanus verò puerum sum-
ma benignitate suscipiens, non corporeo tan-
tum, sed & spiritali alimento tam perfectè nu-
triuir, vt puer delicijs cęlestis glorię inescatus
mundum eiusque voluptates planè respueret, *Renunciat
mundo, &
fit Abbas in
monasterio
Glindala-
censi.*
& cunctis virtutibus mirabiliter ornatus, in
Glindalacensi monasterio, annos iam natus 25.
Abbas crearetur.

Ea dignitate ornatus, summa humilitate o-
nus sibi impositum minuere studuit. Fratres e-
iusdem professionis nò vt seruos, sed vt domi-
nos (rarum perfectò exemplum) honorabat. *Humilitas
eius.*
Pauperum & egenorum calamitatem non ver-
bo, sed opere subleuabat: cunctasque, quas po-
tuit, opes hinc indè corrasas, indigentibus ala-
critate mirabili distribuit: & Ecclesijs ædifi-
candis studiosè impendit. *Benignitas
in pauperes.*

Interea defuncto Dublinensi antistite, Lau-
rentius sanctitatis opinione longè lateque ce-
lebris omnium votis ad summum id honoris *Fit Archie-
piscopus Du-
blinensis.*
fastigium, valdè inuitus diuque renitens, & in
ipso honore onus pensitans promotus est. In
quo diligenti studio satagere studuit, vt subdi-
tis suis forma sanctitatis & totius honestatis *Qualis in
Episcopatu.*
exemplum esset: ne prædicantem vel docen-
tem contraria remorderet conscientia, sed
potius vitę sanctimonia commendaret. Car-
nem aspero imprimis, & quod totum corpus
contegebat, domabat cilicio: sic suę inten-
tus salutis, vt alios mira quadam suauitate ad
K k 5 cau-

eandem sanctitatis formam prouocaret.

Canonicos sæculares & huic mundo sic satis deditos ad regularis vitæ induxit professionem: quam etiam & ipse, vt Domino securius militaret, cum habitu, tum strictissima disciplina obseruantia sectatus est. Carnem suam vigilijs & precibus exhaustam ter quotidie flagris à familiari quodam cædi volebat: vt si quid sanctæ animæ eius pedibus mundani adhæssisset pulueris, per confessionem, adiunctis virgarum scopis, excuteret. Carnium esu penitus sibi interdictum volebat; & quod suæ mensæ subtrahebat, id pauperibus erogari curabat. Singulis autem diebus pauperes sexaginta aut quadraginta vel minimū triginta, suo in conspectu refici faciebat.

Quodam tempore vir beatus pro ecclesiæ suæ negocijs in Angliam profectus, ad Regem Henricum venit Cantuariam: ibique, vt decuit, susceptus in ecclesia Sanctæ Trinitatis à monachis, ob impetranda Sancti Thomæ martyris suffragia, noctem illam in precibus exegit, sequenti luce Missarum deuotè solennia celebraturus. Cumque pontificalibus vestibus processisset ornatus, quidam haud sani cerebri homo, audiens eum virum sanctum, & religione præstantem esse, simplici sua fatuitate, vel fatua simplicitate sibi persuasit, se rectè & piè facturum & præmia posse diuina promereri, si beatum virū sancto Thomæ reddat martyrio parem. Mox igitur ingenti fuisse arrepto, per medios populos in beatum irruens antistitem, totis viribus capiti eius vulnus inflixit. Ille verò statim corruens iam animam agere

Ter quotidie flagris se caedit.

Abstinet à carnibus & bene tractat pauperes.

Implorat suffragia S. Thomæ martyris: cuius vita extat 29. Decemb.

Temerariū simplicis cuiusdam factum.

agere videbatur. Oritur clamor & eiulatus; cum nemo non sanctū Pontificem lethali percussum vulnere putaret. At vir sanctus leuato post breuē morulam paululū capite, dari sibi aquam in vasculo postulauit; eamque Dominica oratione & Crucis signo benedicens, vulnere admouit & sanguinem abluit; factoque citius pōtifex integrè sanatus, stupente populo, Missarum solennia peregit. Voluit autem Rex fatuum illum suspendio pœnas luere; sed vir sanctus nequaquam id passus, precibus eum ab omni periculo eripuit.

Præclarum miraculum.

Emergentibus autem causis quibusdam Ecclesiæ suæ, Romam profectus summum Pontificem adiit: Cumq; pro libertate Hyberniæ Ecclesiæ facundè satis egisset, & animi eius benignitas atq; prudētia manifestè innouisset, voti compos effectus, iam reuersurus ad propria, Legatus insuper toti⁹ Hyberniæ à Domino Papa cōstituitur: Quod sanè officiū, regressus ad Sedem, cū magna totius Ecclesiæ libertate exequi satagebat.

A Summo Pontifice ordinatur Legatus Hyberniæ.

Ceterum multis per omnē vitam claruit miraculis; viraq; functum precibus suis excitasse memoratur. Sed nulla virtus clarius in tanto viro emicuit, quam vnà illa omnium præstantissima charitas: qua incēsus nullos vnq; labores pro patriæ toti⁹ salute & incolumitate recusauit. Oborta quandoque fuit grauis, & quæ certam toti patriæ perniciem minitabatur, dissensio, inter Angliæ Regem Henricum, (sub quo Thomas martyrio coronatus est) & Dero-nogum Hyberniæ Regem potētissimum; cuius sedadæ causa Pontifex beatus in Angliā venit

Excitat miraculum.

Eximia charitas eius.

Dissensio inter Henricum Angliæ Regem & Dero-nogum Hyberniæ.

CUM

*Eam studet
componere
vir sanctus,
sed frustra.*

cum quodam suo nepote, iuvene sanè eleganti; vt eum Henrico Regi daret obsidem, si pax cum illo constitui vlla ratione posset. Sed Rex Angliæ repudiata pace, crudelem potiùs tyrannum se exhibuit, regioque edicto cauit, nè sanctus Pontifex in Hyberniam rediret. Itaque eo mulctatus exilio animum nõ planè despondit; sed transfretantem in Nortmanniam Regem sequi statuit. Ingressus igitur nauim primò VVitsantium applicuit; prosequensque in Nortmanniam Regem, tandèm in febrim incidit. Ea ingrauescente, triduo eius morbi importunitate adeò grauiter afflctus est, vt ab incepto desistere cogeretur. Itaque prælagiens vltimum vitæ terminum sibi imminere, ad castrum Augense in introitu Nortmanniæ sub ditione Regis Angliæ constitutum, ingressus est. Erat in eo Canonorum monasterium, instituti S. Victoris Parisiensis: quibus vir vitæ venerabilis Abbas præerat Osbertus. Is virum sanctum omni humanitatis officio excepit; & confitenti ei aures præbuit; & cælesti viatico ad æternitatis iter ritè conficiendum munuit.

*Feliciter de-
cedit.*

His peractis, vir venerabilis & haud vulgari prudentia præditus Dauid, supra memorati iuuenis pædagogus, precibus Laurentij adiutus, confidenter ad Regem Henricum abiit, vt pro sua tenuitate pacem à sancto Episcopo inchoatam quodammodò consummaret. Nec frustra difficiles tentauit aditus; nam & Regis animum rationibus emolliuit, & quarto die ad sanctum episcopum reuersus tanto eum, pacis mentione, gaudio perfudit; vt exultanti animo pau-

paucis post diebus, ecclesiasticis ritè munitus sacramentis, è corporis ergastulo ad cælos migravit. Sacrum corpus eius fuit in medio Augensis Ecclesiæ honorificè & reuerenter sepulturæ mandatum.

MARRTRIVM S. EVGENII EPISCOPI Toletani: Ex libro 5. historiar. Hispan. Lucij Marinei Siculi.

Vide Notat. C. Baron. ad Martyr. Rom.

CVM Raymundus, olim Toletanæ sedis antistes, ad Concilium apud Rhemos Galliæ populos celebrandum, temporibus Eugenij summi Pontificis, cum alijs multis episcopis in Galliã profectus esset, & apud Parisos ad Ecclesiam sancti Dionysij orandi gratia diuertisset, in eadem ecclesia quoddam sepulchrum, magnæ apud eos venerationis inuenit: in quo ex epitaphio, beati Eugenij Toletani Archiepiscopi corpus humatum esse cognouit. De quo diligentius inquirens, cum ex relatu hominum, tum ex scriptura, quæ vitam continebat, intellexit: hunc Eugenium à Beato Dionysio in Galliam proficiscente, ab vrbe Arelatensi in Hispaniam directum, Toletanæ sedi præfuisse. Qui tactus magistri sui desiderio, cum in Gallia eum visitasset, & iter rursus ad propriam sedem institueret, à gētilibus deprehensus, & ex fidei confessione cognitus, gladio confossus pro Christi nomine martyrio occubuit. Cuius corpus post multum temporis, diuina reuelatione repertum, in Ecclesia beati Dionysij, magna fidelium lætitia & exultatione conditum fuit: vbi merito sanctitatis & miraculorum gloria quieuit, donec à sancto

15. Nouè. Raymundus Toletanus Episcopus.

Sepulchrum S. Eugenij.

Eugenius discipulus Dionysij.

a Accidit hoc iuxta C.

Baron. Tom.

1. Annal. anno Domini 89 sub Clemente Pontifice Maximo.

Martyrium eius.

De hac translatione vide